

ק"פ 17393/08/20 - הקובל, רז טישלר נגד רינה גרינברג, אבי קוריאט

בית משפט השלום בעכו

ק"פ 17393-08-20 טישלר נ' פיימן גרינברג ואח'

בפני בעניין:	כבוד השופטת ג'ני טנוס הקובל	רז טישלר ע"י ב"כ עוה"ד תומר בן חמו
נגד הנאשמים		1. רינה גרינברג 2. אבי קוריאט שניהם ע"י ב"כ עוה"ד שמוליק כהן

גזר דין

1. הנאשמים הורשעו לאחר שמיעת ראיות בעבירה המיוחסת להם בקובלנה הפלילית הפרטית אשר כוללת שני אישומים בעבירה של פרסום לשון הרע (ריבוי מקרים), עבירה לפי סעיף 6 לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965 (להלן: "**חוק איסור לשון הרע**").

הקובלנה הפלילית:

2. על פי הנטען בחלק הכללי של הקובלנה הכולל שני אישומים, בתקופה שבין חודש אפריל 2015 ועד לחודש אוגוסט 2018 כיהן מר רז טישלר (להלן: "**הקובל**") כחבר מועצת העיר כרמיאל. ביום 30.10.2018 התקיימו הבחירות לראשות עיריית כרמיאל ובה נבחר מר משה קונינסקי (להלן: "**קונינסקי**") לראשות העיר. בבחירות אלה הייתה הנאשמת 1 (להלן: "**הנאשמת**") מועמדת לראשות העיר, ואילו הנאשם 2 (להלן: "**הנאשם**") שימש כמועמד מספר 2 מטעם סיעת הנאשמת.

אישום ראשון:

3. האישום הראשון ייחס לנאשם פרסום לשון הרע, עבירה לפי סעיף 6 לחוק איסור לשון הרע. על פי הנטען בעובדות הקובלנה, ביום 4.10.2018 הגיש הנאשם תלונה במשטרה כנגד הקובל וכנגד קונינסקי, אשר התמודד באותה עת במערכת הבחירות לראשות עיריית כרמיאל, לפיה הקובל וקונינסקי ביצעו מעשים המהווים עבירות על טוהר המידות ובגדרם עבירת שוחד בחירות, בכך שמר קונינסקי הבטיח לקובל תפקיד בכיר בעירייה בתמורה לתמיכתו במערכת הבחירות, דבר המהווה לטענתו שוחד בחירות.

אישום שני:

4. אישום זה ייחס לנאשמת שתי עבירות של פרסום לשון הרע ואילו לנאשם עבירה אחת של פרסום לשון הרע,

עמוד 1

עבירה לפי סעיף 6 לחוק איסור לשון הרע.

על פי עובדות הקובלנה, ביום 4.10.2018 ובהמשך למתואר באישום הראשון, פרסמה הנאשמת בקיר הפייסבוק פוסט בדבר הגשת התלונה ובו הוסיפה תמונה של הנאשם בכניסה לתחנת המשטרה בעת הגשת התלונה וכן מסמך "אישור בדבר הגשת תלונה" וכתבה את הדברים הבאים: **"חשד למתן ולקחת שוחד על ידי משה קונינסקי ורז טישלר. שתי עבירות חמורות שבגינן צפויה להיפתח חקירה משטרתית חמורה בעקבות תלונה שהוגשה היום למשטרת ישראל, ואשר העונש בגינן הוא עד 7 שנות מאסר למקבל השוחד ועד 3.5 שנות מאסר לנותנו. זאת בנוסף לעבירה של הבטחת משרה ציבורית שהיא עבירה חמורה לכשעצמה. התלונה, שהוגשה על ידי אבי קוריאט, עוסקת בעסקה שעשו לכאורה קונינסקי וטישלר ולפיה חבר המועצה רז טישלר יתמוך בקונינסקי ויפעל למען בחירתו במרץ, מה שיזכה את קונינסקי בכסף שיקבל ממשד הפנים לתשלום לנציגים בוועדת הקלפי, ובתמורה, כפי שפירסם קונינסקי, יזכה את רז טישלר במינוי לתפקיד במשרה הציבורית הבכירה - מנכ"ל העירייה. כעת כשהוגשה התלונה צפויה המשטרה לפתוח בחקירה בחשד למתן וקבלת שוחד והבטחת משרה ציבורית. קונינסקי הוכיח בעבר כי הוא עברין בחירות סדרתי שאינו מהסס לרמוס את החוק ברגל גסה, דבר שמטיל צל כבד על האפשרות שיכהן במשרה ציבורית, לא כל שכן, שאינו ראוי להיות ראש העיר".**

הנאשם שיתף את הפוסט שפרסמה הנאשמת ואף הוסיף את תמונותיו כשהוא עומד בפתח תחנת המשטרה בעת הגשת התלונה וכתב כך: **"בהמשך לנסיונות שלי מהעבר ומעכשיו לשמור על החוקים. כפי שפעלתי לחשוף שחיתויות במערכת העירונית (הנושא שחשפתי נמצא כעת בפרקליטות ובעתיד הקרוב יפורסם). כעת גם במערכת הבחירות לא ניתן לכך יד".**

הנאשמים שיתפו את הפוסטים בצורה רחבה ביותר במספר רב מאוד של קבוצות "פייסבוק" בעיר כרמיאל על מנת לפגוע בשמו הטוב של הקובל ולנסות להשיג בכך רווחים פוליטיים כלשהם.

בנוסף וכחלק מקמפיין הבחירות, פירסמה הנאשמת בעיתון בשם "חדשות כרמיאל" שנמצא בניהולה כתבה תחת הכותרת **"פרשה מסעירה את כרמיאל קונינסקי עבר על החוק וצפוי לעמוד לדין בגין מתן שוחד"** לצד כתבה זו מופיעה תמונה של הקובל תחת הכותרת "מיועד לתפקיד מנכ"ל העירייה" המקשרת את הקובל לפרשת השוחד אליה מתייחסת הנאשמת. פירסום זה הופץ בתפוצה רחבה ביותר באלפי עותקים ברחבי העיר.

טיעוני ב"כ הקובל לעונש:

5. ב"כ הקובל הפנה לערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיהם של הנאשמים והתייחס לחמורת הפגיעה שנגרמה לקובל ולבני משפחתו.

באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, ביקש ב"כ הקובל לעשות הבחנה בין הנאשמת לבין הנאשם בטענה

שהפגיעה של הנאשם בקובל היא יותר חמורה, שכן הוא זה שהגיש את התלונה למשטרה, והוא זה ששיתף את הפרסומים שפרסמה הנאשמת. הבחנה זו מצדיקה לדידו הטלת עונש חמור יותר על הנאשם מאשר על הנאשמת.

לאור האמור ובהתבסס על הפסיקה אליה הפנה, עתר ב"כ הקובל להשית על הנאשמת התחייבות כספית להימנע מביצוע עבירות לפי חוק איסור לשון הרע ועבירה של הפרת הוראה חוקית בנוסף לפיצויים, תשלום אגרה ושכר טרחת עו"ד. ביחס לנאשם, ביקש ב"כ הקובל להשית עליו מאסר על תנאי, פיצויים ותשלום אגרה ושכר טרחת עו"ד.

כמו כן עתר ב"כ הקובל למתן צו להסיר את הפרסומים והשיתופים שביצעו הנאשמים לאור הנזק שנגרם לקובל בעטיים של פרסומים אלה.

בהתייחס לעתירת הנאשמים לביטול ההרשעה - ב"כ הקובל התנגד לביטול ההרשעה ולו מהטעם כי לא הוכח שההרשעה תפגע כהוא זה בנאשמים.

לסיום, ב"כ הקובל ביקש לקבוע כי קיים קלון במעשיו של הנאשם, ובפרט שמדובר באיש ציבור שעדיין מכהן כחבר במועצת העיר כרמיאל. לעמדת ב"כ הקובל, מעשיו של הנאשם נעשו בצורה בלתי מוסרית תוך פגיעה במערכת הבחירות והציבור בכלל ובשמו הטוב של הקובל בפרט.

טיעוני ב"כ הנאשמים לעונש:

6. בפתח טיעוניו חזר ב"כ הנאשמים על טיעוניו במסגרת בירור האשמה ביחס להגנות לפי חוק איסור לשון הרע והפנה לרקע למעשים שפורטו בקובלנה וטען כי מעשיו של הנאשם לא היו ברום מדרג החומרה, ולכן אין כל הצדקה להטיל עליו מאסר על תנאי או לקבוע קלון בגין מעשיו.

באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה - ביקש ב"כ הנאשמים להדגיש כי הנאשם לא פעל באווירה אלימה או מופקרת, מילותיו לא היו קשות, והוא פעל באמונה שלמה כי מעשיו הם לטובת הציבור וללא כל כוונה לפגוע בקובל. לפיכך ניתן למקם את התנהגותו ברף התחתון ביותר של העבירה.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ציין ב"כ הנאשמים כי הנאשם בן 53 שנים, התנדב לאורך חייו לטובת הציבור וגם כיום הוא פעיל ציבורית בהתנדבות, ידוע בדיבורו המאופק ומעולם לא יצא מפיו דיבור פוגע או מזלזל בזולת.

בנסיבות אלו, עצם ההרשעה של הנאשם היא עונש בפני עצמו, ולכן הטלת מאסר על תנאי וקלון תפגע בעתידו ללא הצדקה. לאור זאת, עתר ב"כ הנאשמים לבטל את ההרשעה.

באשר לרכיב הפיצויים נטען, כי מדובר בראש נזק בתחום האזרחי ובפני הקובל עומדת האפשרות לקבל סעד כספי של פיצויים במסגרת הליך אזרחי.

ב"כ הנאשמים ביקש לבטל את ההרשעה גם לגבי הנאשמת. לדבריו, הנאשמת היא אישה מבוגרת כבת 80 שנים, מצבה הבריאותי אינו יציב והיא חולה במחלה קשה. ב"כ הנאשמים הוסיף, כי הנאשמת הייתה פעילה ציבורית משך שנים אך מזה זמן רב שהיא לא עובדת בשל מצבה הבריאותי וכל שנותר לה בחיים הוא שמה הטוב. לפיכך הותרת ההרשעה על כנה תפגע בה שלא לצורך.

לגבי הבקשה למחיקת הפרסומים - ב"כ הנאשמים הודיע כי הנאשמים מסכימים למחוק את הפרסומים שפורסמו במידיה האישית שבשליטתם.

דברי הנאשם:

7. הנאשם העיד על עצמו כאיש של ערכים שמעולם לא פגע באיש. הנאשם תיאר בפניו שהוא פעיל ונבחר ציבור מזה 10 שנים וכל פעילותו הציבורית נעשית בהתנדבות. בנוסף, הוא עובד בדואר ישראל בתפקיד ניהולי ומכהן כחבר הוועד הארצי בהתנדבות מלאה.

דין:

8. מעשי העבירה בה הורשעו הנאשמים פוגעים בערכים המוגנים של הזכות לכבוד ולשם הטוב.

9. על מידת הפגיעה בערכים אלה ניתן ללמוד מנסיבות ביצוע העבירה. מדובר בפרסומים שונים, בין בהגשת תלונה למשטרה ובין בפרסומים שנעשו בפייסבוק ובעיתונות הכתובה שהנאשמים פרסמו, אודות כך שבין הקובל לבין קונינסקי נרקמה עסקה פסולה המהווה עבירה פלילית של מתן וקבלת שוחד בחירות, לפיה כנגד תמיכתו הגלויה של הקובל בקונינסקי והצבעתו לטובתו בישיבת ההזדהות (שמיד לאחריה התפטר הקובל) אשר העניקה הטבה כספית לסיעתו של קונינסקי, יבטיח קונינסקי לקובל משרת אמון בדמות תפקיד מנכ"ל העירייה, תפקיד שבצדו שכר גבוה על חשבון הקופה הציבורית.

בהכרעת הדין נקבע כי לא הייתה כל אמת בפרסומים וכי הנאשמים לא הוכיחו כל הגנה מבין ההגנות להן טענו לפי חוק איסור לשון הרע, וכי מעשים אלה היוו פרסום לשון הרע בכוונה לפגוע בקובל.

10. אין ספק כי תוכן הפרסומים כולל פוטנציאל של פגיעה רבה בשמו הטוב של הקובל משום שהפרסומים מייחסים לו מעשה קנוניה עם קונינסקי לביצוע עבירה פלילית חמורה. אפילו הנאשמים לא חלקו על כך, ותחת זאת טענו להתקיימות הגנות מכוח אמיתות הפרסום והעניין הציבורי הגלום בו - טענות שנדחו בהכרעת הדין.

עבירת השוחד היא עבירה חמורה, ולכן ייחוס עבירה כזו לכל אדם ובפרט למי שמילא או עתיד למלא תפקיד ציבורי, כמו הקובל, טומנת בחובה פגיעה משמעותית ביושרו ובשמו הטוב. הקובל מילא תפקיד ציבורי כחבר מועצה משך שנים ללא שכר ובתור כך נסמך על אמון הציבור בו, ואין ספק שחשד בדבר מעורבות בפלילים עלול לפגוע קשות באמון שהוא נהנה ממנו.

כפי שקבעתי בהכרעת הדין, קיימת חומרה בעיתוי הגשת התלונה למשטרה במהלך תקופת הבחירות לראשות העיר, שכן סביר להניח כי אדם מן היישוב שמתוודע לעצם הגשת התלונה או לפרסומים שבאו בעקבותיה יגבש דעה שלילית נגד הקובל באופן שמביא להשפלתו או לעשותו ללעג ולבוז בעיני הבריות. חומרה יתרה נעוצה בכך, כי פרסומים מסוג זה עלולים להשפיע על דעת הציבור ותוצאות הבחירות, ובמקרה דנן בדרך של זכיית הנאשמים ברווח פוליטי לא מוצדק.

11. חומרה נוספת עולה מתוך העובדה כי הפרסומים נעשו לאחר מחשבה תחילה המצביעה על תכנון מראש של המעשים, ולא כתגובה ספונטנית כגון במצבים של פליטת פה בעידנא דריתחא או בעקבות פרובוקציה מצד הקובל.

12. הקובל ואמו, הגב' רבקה טישלר, העידו על התחושה הקשה שחוו בעקבות הפרסומים נשוא האישום השני. הקובל תיאר בהתרגשות ועל סף דמעות את תחושת ההשפלה שחש בעקבות כך, ובמיוחד מהפרסומים שנעשו ברבים, ואת המצוקה הרגשית אליה נקלעו הוא ובני ביתו כתוצאה מפרסומים אלה. אמו של הקובל תיארה כי משפחתה היא אחת המשפחות הוותיקות בעיר וכתוצאה מהפרסומים חשה עילבון ופגיעה בשם הטוב של המשפחה.

13. בהתבסס על האמור ובפסיקה הנוהגת, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בנסיבות העניין נע בין רכיבי ענישה שאינם כוללים מאסר ועד למספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, לצד ענישה נלווית.

14. אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה אציין תחילה כי ההרשעה הייתה לאחר הליך של שמיעת ראיות, ומכאן שאין לזקוף לזכות הנאשמים חסכון בזמן שיפוטי.

15. נתתי את דעתי לעובדה כי גם הנאשמים שירתו בשירות הציבורי, וכי פעילותו הציבורית של הנאשם הייתה ועודנה בהתנדבות וללא רווח, וכי פרט לפרסומים נשוא הדין הנאשמים לא פירסמו פרסומים נוספים כנגד הקובל, לא לפני ולא לאחר מכן, באופן שמעיד על כך כי הפרסומים הוגבלו לתקופה קצרה בלבד.

16. הנאשמים לא התנצלו על מעשיהם ולא הביעו חרטה או צער עליהם. מנגד, הנאשמים הביעו נכונות להסיר את הפרסומים הפוגעניים מאמצעי הפרסום שבשליטתם וממש לאחרונה הודיעו כי הפרסומים הוסרו לחלוטין.

17. לסיום, לא נטען כי לחובת הנאשמים הרשעות קודמות בפלילים ובפרט בעבירה בה הורשעו, ולכן נקודת המוצא היא כי הם נטולי כל עבר פלילי.

18. לאור האמור ובשים לב לכך כי הנאשמים לא טענו וממילא לא הוכיחו הכיצד יש בהרשעה כדי לפגוע בשיקומם או בעתידם האישי והמקצועי, לא מצאתי הצדקה לבטל את ההרשעה.

19. בהתבסס על כל האמור לעיל, אני קובעת כי העונש המתאים שיש לגזור על הנאשמים הוא בתחתית המתחם, כאשר על הנאשמת לא יוטל רכיב כלשהו של מאסר לאור גילה ומצבה הבריאותי (נתון שמוסכם גם על הקובל), לצד רכיבי ענישה בדמות התחייבות ופיצויים לקובל, כאשר בקביעת הפיצויים שיוטלו על הנאשמת אני לוקחת בחשבון את הנתונים שציינתי לעיל לגבי גילה המבוגר ומצבה הבריאותי.

לגבי הנאשם שחלקו במעשים הוא גדול יותר מזה של הנאשמת, יש הצדקה להטיל עליו מאסר על תנאי, פיצויים גבוהים יותר והתחייבות.

דין בסוגיית הקלון:

20. ב"כ הקובל ביקש מבית המשפט לקבוע כי במעשי הנאשם דבק קלון, ואילו ב"כ הנאשם התנגד לכך.

21. סעיף 120א(א) **לפקודת העיריות (נוסח חדש)** קובע כדלקמן: **"גזר בית המשפט את דינו של חבר מועצה בשל עבירה פלילית, בין אם העבירה נעברה או ההרשעה היתה בזמן שכיחן כחבר המועצה ובין אם לפני שהחל לכהן כחבר המועצה, יקבע בית המשפט בגזר הדין אם יש בעבירה שעבר משום קלון; החלטת בית המשפט לענין הקלון ניתנת לערעור כאילו היתה חלק מגזר הדין".**

22. מושג 'הקלון' הוא מושג עמום משום שאינו מוגדר בחוק אלא שאוב מעולם המוסר והוא מגלם בחובו קביעה ערכית של נורמות התנהלות נאותה (ר' גביון, **"עבירה שיש עמה קלון כפסול לכהונה ציבורית"** משפטים א (1968), 176). בהיותו מושג עמום, נקבע בפסיקה כי עבירה שיש עמה קלון, היא עבירה שדבק בה פגם מוסרי חמור (בג"צ 11243/02 **פייגלין ואח' נ' יושב ראש ועדת הבחירות ואח'**, פ"ד נז (4) (2003), 145), וקביעתו צריכה להתבסס על אמות מידה משפטיות (בג"צ 4523/03 **בונפיל נ' יושב ראש ועדת הבחירות לכנסת**, פ"ד נז (4) (2003), 857). בעש"מ 4123/95 **אור נ' מדינת ישראל**, פ"ד מט (5) (1996), 184, נקבעו חמישה קריטריונים, אשר על פיהם נבחן האם דבק קלון במעשיו של פלוני, ואלה הם: סוג העבירה, הקשרה, מהות המשרה בה מחזיק מבצע העבירה, האם העבירה נעברה במסגרת מילוי התפקיד, ומהן הנסיבות של ביצוע העבירה.

23. החלטת הקריטריונים הנ"ל על נסיבות העושה והמעשה בתיק שבפניי, שכנעו אותי שלא לקבוע קלון בצד העבירה בה הורשע הנאשם. על אף שהנאשם ביצע עבירה של פרסום לשון הרע בכוונה לפגוע בכך שהגיש תלונת שווא במשטרה ופרסם את דבר הגשת התלונה וכל זאת בניסיון להשיג רווח פוליטי על חשבונו של הקובל, אין להתעלם מהשיקולים המקלים הבאים: הפרסומים נעשו בפרק זמן קצר ומאז ועד היום הנאשם לא פרסם פרסומים פוגעניים אחרים כנגד הקובל; המדינה לא ראתה לנכון להצטרף להליך ללמדנו כי אינה רואה באירוע כבעל חשיבות ציבורית גבוהה; פרט לפגיעה בשמו הטוב של הקובל לא נגרם לו נזק כספי או מוחשי אחר; ועיקר הפרסומים במדיה היו כנגד קונינסקי ולא כנגד הקובל.

לכל אלה, אוסיף כי הנאשם הסיר את הפרסומים מהמדיה שבשליטתו ופנה מיוזמתו לבעל האתר שאינו בשליטתו וביקש ממנו למחוק את הפרסומים, והלה מחק אותם לבקשתו.

לסיום פרק זה אוסיף, כי הטלת קלון תמנע מהנאשם לשאת בעתיד בתפקיד ציבורי, ולכן ברור שהטלת קלון תהווה עבורו עונש קיצוני ולא מידתי.

24. על יסוד האמור, ובהתחשב באישיותו הנורמטיבית והתורמת של הנאשם, אני קובעת כי העבירה שביצע הנאשם אין בה קלון.

אחרית דבר:

25. בהתבסס על הנימוקים והשיקולים שפורטו לעיל, אני גוזרת על הנאשמים את העונשים הבאים:

על הנאשמת 1:

- התחייבות כספית בסכום של 20,000 ₪ להימנע משך שנתיים מהיום מביצוע העבירה בה הורשעה בתיק זה. ניתן לחתום על ההתחייבות בפני עורך דין ולהגישה לבית המשפט תוך 14 ימים מהיום, שאם לא כן יוטל על הנאשמת מאסר ל-5 ימים.
- פיצויים לקובל בסכום של 10,000 ₪ אשר ישולמו תוך 90 ימים מהיום.

על הנאשם 2:

- מאסר על תנאי של חודשיים למשך שנה מהיום, והתנאי הוא כי הנאשם לא יבצע בתקופה זו העבירה בה הורשע, ויורשע עליה בדין.
- התחייבות כספית בסכום של 20,000 ₪ להימנע משך שנתיים מהיום מביצוע העבירה בה הורשע בתיק זה. ההתחייבות תימסר בעל-פה לפרוטוקול.
- פיצויים לקובל בסכום של 20,000 ₪ אשר ישולמו תוך 90 ימים מהיום.

26. אני מחייבת את הנאשמים, ביחד ולחוד, בהוצאות הקובל בגין שכר טרחת עורך דין בסכום של 10,000 ₪ כולל מע"מ אשר ישולמו תוך 90 ימים מהיום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"ז תמוז תשפ"ג, 06 יולי 2023, במעמד ב"כ הצדדים והנאשם 2.

עמוד 7

